

HOORZITTING COMMISSIE BEZWAARSCHRIFTEN

Zaaknummer:	5.1.2e
Verslag van de zitting d.d.:	29 januari 2020
Bestreden Beslissing:	26 september 2019
Bezwaarmaker:	5.1.2e
Betreft:	Bezwaarschrift d.d 3 november 2019 tegen het besluit van het college van burgemeester en wethouders van de gemeente Baarle-Nassau d.d. 26 september 2019 waarbij het college heeft besloten om de dwangsom die is opgelegd vanwege het feit dat bezwaarmaker een recreatiewoning op recreatiepark de Kievit te Baarle-Nassau permanent bewoond, in te vorderen
Aanwezig	
De commissie:	5.1.2e voorzitter; 5.1.2e 5.1.2e 5.1.2e secretaris.
Bezwaarmaker:	5.1.2e
De verweerder:	Het college van burgemeester en wethouders van de gemeente Baarle-Nassau, vertegenwoordigd door 5.1.2e
Toehoorder:	5.1.2e

De voorzitter opent de vergadering en stelt de aanwezigen voor. Hij geeft een korte toelichting over de positie en de werkwijze van de commissie. De commissie adviseert over het bezwaar aan het college van burgemeester en wethouders. Het college van burgemeester en wethouders zal op basis van het advies een nieuw besluit nemen. De commissie bezit een ten opzichte van het gemeentebestuur onafhankelijke positie. Vervolgens vat de voorzitter samen waartegen, blijkend uit de stukken, bezwaar wordt gemaakt. Aansluitend stelt hij 5.1.2e in de gelegenheid het bezwaar toe te lichten.

het opleggen van een last onder dwangsom en de uiteindelijke last onder dwangsom naar hem gestuurd. In deze brieven werd hij uitdrukkelijk uitgenodigd zienswijzen in te dienen of bezwaar te maken. Hij heeft daar geen gebruik van heeft gemaakt. Pas op de laatste brief, de invorderingsbeschikking, reageert hij. De voorzitter vraagt zich af waarom hij op de andere brieven niet heeft gereageerd. 5.1.2e geeft aan dat 5.1.2e

5.1.2e Daardoor zijn de andere brieven vermoedelijk aan zijn aandacht ontsnapt. De voorzitter vraagt of hij daarover met de gemeente heeft gesproken. 5.1.2e geeft aan dat hij in de veronderstelling is dat de gemeente weet dat 5.1.2e 5.1.2e

5.1.2e

De voorzitter geeft vervolgens aan dat een dwangsom bedoeld is als prikkel die ervoor moet zorgen dat een illegale situatie wordt beëindigd of zoals in het onderhavige geval, de permanente bewoning van een recreatiewoning wordt beëindigd. Indien mensen geen gehoor geven aan deze prikkel kan de gemeente een verhoogde dwangsom opleggen of zelfs bestuursdwang toepassen. In dat laatste geval sluit de gemeente de woning en mag de eigenaar er niet meer in. 5.1.2e geeft aan dat het voor hem, gelet op zijn inkomsten, onmogelijk is om ergens anders woonruimte te vinden, ook niet via de woningbouwvereniging waar hij zich in januari/februari 2019 al heeft ingeschreven. Naar aanleiding hiervan vraagt de voorzitter aan 5.1.2e of er in het geval van 5.1.2e sprake zou kunnen zijn van bijzondere omstandigheden en dan met name op het sociaal-maatschappelijk vlak. Mocht het college uiteindelijk overgaan tot bestuursdwang komt 5.1.2e namelijk op straat te staan. De voorzitter vraagt zich af of er binnen de gemeente wellicht bekeken kan worden of er een oplossing mogelijk is voor hem. Hij geeft tevens aan dat hij zich realiseert dat dit buiten de bevoegdheid van de commissie valt, maar hij wil hier toch aandacht voor vragen bij het college. 5.1.2e geeft aan dat deze problematiek ook bij het college aandacht heeft. 5.1.2e merkt op dat dit probleem wellicht binnenkort wordt opgelost aangezien enkele politieke partijen in Den Haag het wonen op recreatieparken willen legaliseren. De voorzitter geeft aan dat hij daarvan op de hoogte is, maar dat de commissie moet adviseren op grond van huidige wetgeving en die laat permanente bewoning op recreatieparken niet toe. 5.1.2e merkt hierover nog op dat er geen tekenen zijn dat het college plannen heeft om bewoning van recreatieparken toe te gaan staan.

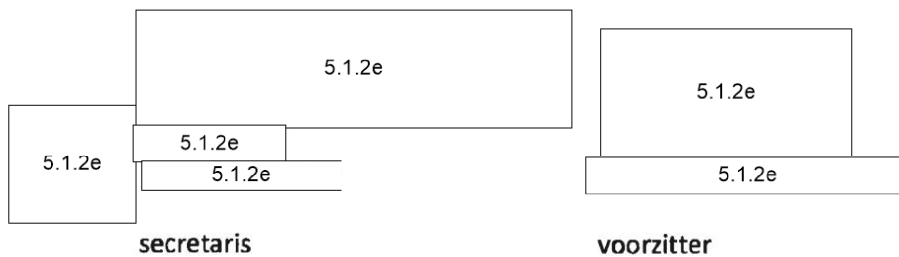
5.1.2e geeft aan dat de overheid de bewoning van een recreatiewoning ziet als iets crimineels, terwijl hij met zijn rug tegen de muur staat. Hij kan nergens een betaalbare huurwoning vinden. De voorzitter begrijpt dat 5.1.2e zich zo voelt, maar geeft tevens aan dat de commissie in dit geval niet bevoegd is zich te bemoeien met deze problematiek maar zich moet richten op de invorderingsbeschikking en het bezwaren die daartegen zijn ingediend. De commissie voelt echter wel aan dat met het innen van de dwangsom het onderliggende probleem niet is opgelost. Daarom wil de commissie een overweging meegeven aan het college om ook de kijken naar de sociaal-maatschappelijk kant van dit verhaal. 5.1.2e geeft aan dat er zeker naar de bijzondere omstandigheden gekeken zal worden. Zij vraagt nog wel aan 5.1.2e of hij de recreatiewoning inmiddels te koop heeft gezet, want de opbrengst van die woning zou geld vrij kunnen maken voor een andere woning. Zij geeft hierbij nog aan dat als er een concrete oplossing voor de permanente bewoning is zicht is, het college eerder bereid zou kunnen zijn om de dwangsom te matigen.

5.1.2e vraagt aan 5.1.2e of er nog meer vergelijkbare situaties zijn op de Kievit en of er, indien wordt gekeken naar de sociaal-maatschappelijke problemen, een precedent vanuit zou kunnen gaan. 5.1.2e geeft aan dat er op de Kievit zo'n 18 gevallen van permanente bewoning bekend zijn, maar voor zover bekend is er verder niet concreet sprake van sociaal-maatschappelijke problematiek. Precedentwerking valt vooralsnog dus mee.

5.1.2e merkt op dat hij zich in een andere gemeente zou kunnen inschrijven en op de Kievit blijven wonen. 5.1.2e geeft aan dat er ook gehandhaafd wordt in geval mensen elders ingeschreven staan, maar waarvan na adresonderzoek in de andere gemeente blijkt dat ze daar niet wonen. Er zijn verschillende manieren om er achter te komen dat er permanent wordt gewoond. Dus dat is zeker geen oplossing.

Niets meer aan de orde zijnde bedankt de voorzitter een ieder voor diens bijdrage en sluit de zitting.

De commissie bezwaarschriften,

Advies commissie bezwaarschriften

5.1.2e

Zaaknummer 5.1.2e

Datum: 30 januari 2019
 Aan: het college van burgemeester en wethouders van de gemeente Baarle-Nassau
 Betreft: Bezwaarschrift d.d. 3 november 2019 van 5.1.2e gericht tegen de invorderingsbeschikking van het college van burgemeester en wethouders van Baarle-Nassau van 26 september 2019.

Bestreden besluit

5.1.2e

Kievit 12, 5111HD Baarle-Nassau (hierna: bezwaarmaker) maakt bezwaar tegen de invorderingsbeschikking van het college van burgemeester en wethouders van de gemeente Baarle-Nassau (hierna: college) d.d. 26 september 2019.

Ontvankelijkheid

Tegen voornoemd besluit heeft bezwaarmaker een bezwaarschrift ingediend d.d. 3 november 2019, door het college ontvangen op 3 november 2019. Het bezwaarschrift is ingediend binnen de in artikel 6:7 van de Algemene wet bestuursrecht (hierna: Awb) gestelde termijn van zes weken. Tevens is door bezwaarmaker voldaan aan de in artikel 6:5 Awb genoemde vereisten. Bezwaarmaker is ontvankelijk in zijn bezwaren.

Gevolgte procedure

Op 29 januari 2020 is aan belanghebbende en het college van burgemeester en wethouders de mogelijkheid geboden het bezwaarschrift, respectievelijk het verweerschrift, toe te lichten tijdens een hoorzitting van de commissie bezwaarschriften van de ABG-gemeenten.

Bezwaarmaker heeft van de gelegenheid om te worden gehoord gebruik gemaakt en is ter zitting verschenen.

Het college heeft tevens van deze mogelijkheid om te worden gehoord gebruik gemaakt en heeft zich ter zitting laten vertegenwoordigen door 5.1.2e 5.1.2e bij de ABG-organisatie.

Van hetgeen verhandeld ter zitting is verslag opgemaakt.

Inhoud van het bezwaarschrift

Samengevat richt het bezwaar van belanghebbende zich op de volgende punten:

1. Bezwaarmaker geeft aan dat hij al zes maanden geen inkomen meer heeft. 5.1.2e
 5.1.2e
 5.1.2e Hij komt niet in aanmerking voor een uitkering en ziet geen mogelijkheid om een andere woning te huren;
3. 5.1.2e

Overwegingen

De commissie maakt uit het dossier op dat bij brief van 16 oktober 2018 een voornemen tot het opleggen van een dwangsom is verzonden aan bezwaarmaker, in verband met het feit dat hij zich heeft laten inschrijven als zijnde woonachtig op recreatiepark de Kievit, Kievit 12b 5.1.2e te Baarle-

Nassau. In voormeld schrijven is aan bezwaarmaker de gelegenheid geboden om een zienswijze met betrekking tot dit voornemen kenbaar te maken bij het college van burgemeester en wethouders van de gemeente Baarle-Nassau (hierna: college). De commissie constateert dat bezwaarmaker van deze gelegenheid geen gebruik heeft gemaakt.

De commissie maakt verder uit het dossier op dat het college bij schrijven van 7 december 2018 een last onder dwangsom heeft opgelegd aan bezwaarmaker. De begunstigingstermijn van voormeld dwangsombesluit liep tot en met 7 juni 2019. Blijkens de controlerapporten in het dossier heeft de gemeentelijke toezichthouder op 19 juni 2019 en 7 augustus 2019 ter plaatse geconstateerd dat bezwaarmaker nog steeds woonachtig is op recreatieterrein de Kievit, waardoor van rechtswege de dwangsom van € 20.000,-- is verbeurd.

Ingevolge artikel 5:37, eerste lid van de Awb beslist het bestuursorgaan, alvorens te manen tot betaling van de dwangsom, bij beschikking omtrent de invordering van de dwangsom. Het in de onderhavige bezwaarprocedure bestreden besluit is de invorderingsbeschikking van 26 september 2019.

Zoals de Afdeling heeft overwogen in onder andere de uitspraak van 3 mei 2017, ECLI:NL:RVS:2017:1179, dient aan een invorderingsbesluit een deugdelijke en controleerbare vaststelling van relevante feiten en omstandigheden ten grondslag te liggen. Dit brengt met zich dat de vaststelling of waarneming van feiten en omstandigheden die leiden tot verbeurde van een dwangsom dient te worden gedaan door een ter zake deskundige medewerker van het bevoegd gezag, door een ter zake deskundige persoon in opdracht van het bevoegd gezag of door een ter zake deskundige persoon wiens bevindingen het bevoegd gezag voor zijn rekening heeft genomen. De vastgestelde of waargenomen feiten en omstandigheden dienen op een duidelijke wijze te worden vastgelegd. Dat kan geschieden in een schriftelijke rapportage, maar in bepaalde gevallen ook met foto's of ander bewijsmateriaal. Duidelijk moet zijn waar, wanneer en door wie de feiten en omstandigheden zijn vastgesteld of waargenomen en welke werkwijze daarbij is gehanteerd. Voor zover de vastgestelde feiten en omstandigheden in een geschrift zijn vastgelegd, dient een inzichtelijke beschrijving te worden gegeven van hetgeen is vastgesteld of waargenomen. De commissie constateert dat naast het feit dat bezwaarmaker na het verlopen van de begunstigingstermijn nog steeds op recreatiepark de Kievit ingeschreven stond in de Basisregistratie Personen, er ook tweemaal is gecontroleerd door de gemeentelijke toezichthouder. Een gemeentelijke toezichthouder is aangesteld door het bevoegd gezag en werkt in opdracht van het bevoegd gezag. Deze toezichthouder heeft geconstateerd dat bezwaarmaker nog steeds woont op recreatiepark de Kievit. Deze constatering is vastgelegd in een zogenaamd controlerapport. Daarnaast heeft het college zogenaamde 'slagboomgegevens' opgevraagd. Ook hieruit blijkt dat bezwaarmaker nog steeds op het park woont. De commissie heeft geen reden te twifelen aan de juistheid van de constatering van de gemeentelijke toezichthouder en de wijze waarop het college feiten en omstandigheden heeft vastgelegd en waaruit blijkt dat bezwaarmaker na het verlopen van de begunstigingstermijn nog steeds op recreatiepark de Kievit woont.

Volgens vaste jurisprudentie van de Afdeling, waaronder de uitspraak van 16 januari 2013 (ECLI:NL:RVS:2013:BY8501) en de uitspraak van 21 september 2016 (ECLI:NL:RVS:2016:2513) dient bij een besluit omtrent invordering van een verbeurde dwangsom aan het belang van de invordering een zwaarwegend gewicht te worden toegekend. Een andere opvatting zou afdoen aan het gezag dat behoort uit te gaan van een besluit tot oplegging van een last onder dwangsom. Steun voor dit uitgangspunt kan worden gevonden in de geschiedenis van de totstandkoming van artikel 5:37, eerste lid, van de Awb (Kamerstukken II 2003/04, 29 702, nr. 3, blz. 115). Hierin is vermeld dat een adequate handhaving vergt dat opgelegde sancties ook worden geëffectueerd en dus dat verbeurde dwangsommen worden ingevorderd. Slechts in bijzondere omstandigheden kan geheel of gedeeltelijk van invordering worden afgezien. Bezwaarmaker voert dienaangaande in zijn bezwaarschrift aan dat

5.1.2e

5.1.2e

De commissie constateert dat bezwaarmaker tijdens de hoorzitting ook heeft aangegeven dat

5.1.2e

Hij heeft deze bewering echter niet

onderbouwd met een rapport of verklaring van een deskundige, waardoor het voor de commissie

onmogelijk is om dit gegeven te beoordelen als een bijzondere omstandigheid waardoor het college de dwangsom had moeten matigen of er vanaf had moeten zien. Deze bezwaargrond treft geen doel.

Bezwaarmaker voert vervolgens aan dat hij al geruime tijd geen werk heeft en dus ook geen inkomen. Bovendien komt hij niet in aanmerking voor een uitkering. Hij zal daarom niet in staat zijn de dwangsom te voldoen. Zoals de Afdeling eerder heeft overwogen in haar uitspraak van 6 februari 2019, ECLI:NL:RVS:2019:333, hoeft het bestuursorgaan bij een besluit omtrent invordering van de verbeurde dwangsom in beginsel geen rekening te houden met de financiële draagkracht van de overtreder. Voor een uitzondering op dit beginsel bestaat slechts aanleiding, indien evident is dat de overtreder gezien zijn financiële draagkracht niet in staat zal zijn de verbeurde dwangsommen (volledig) te betalen. Op de overtreder rust de last aannemelijk te maken dat dit het geval is. Hij dient daartoe zodanige informatie te verstrekken dat een betrouwbaar en volledig inzicht wordt verkregen in zijn financiële situatie en de gevolgen die het betalen van de verbeurde dwangsommen zou hebben. De commissie ziet zich voor de vraag gesteld of het college bij het opleggen van de dwangsom rekening had moeten houden met de financiële draagkracht van de bezwaarmaker. Uit de stukken en hetgeen is verhandeld tijdens de hoorzitting is gebleken dat bezwaarmaker al geruime tijd geen vast werk meer heeft, 5.1.2e

Daarnaast constateert de commissie dat bezwaarmaker enkele jaren geleden 5.1.2e

5.1.2e

5.1.2e Door niet te voldoen aan het verzoek van het college om aan te geven wat hij 5.1.2e heeft gedaan, is de commissie van mening dat bezwaarmaker geen betrouwbaar en volledig inzicht heeft gegeven in zijn financiële situatie. Gelet hierop concludeert de commissie het dat er geen reden is om de dwangsom te matigen. Deze bezwaargrond treft geen doel.

De commissie vraagt tenslotte aandacht voor de sociaal-maatschappelijke kant van deze zaak door een overweging ten overvloede toe te voegen aan dit advies. De commissie begrijpt dat puur juridisch gezien de invorderingsbeschikking rechtmatig is. Bezwaarmaker dreigt echter tussen de wal en het schip te geraken en in het slechtste geval komt hij op straat te staan. De commissie geeft het college in overweging om vooraleer over te gaan tot het daadwerkelijk invorderen van de dwangsom samen met de bezwaarmaker te bekijken of er oplossingen zijn voor zijn problemen.

Conclusie

De commissie adviseert uw college:

- * belanghebbende ontvankelijk te verklaren in zijn bezwaren;
- * de bezwaren ongegrond te verklaren.

De commissie bezwaarschriften,

5.1.2e

5.1.2e

5.1.2e

5.1.2e

secretaris

voorzitter